

J. VAN AMERONGEN BENOEMD TOT HOOGLERAAR

Met ingang van het nieuwe studiejaar is benoemd tot gewoon hoogleraar aan de Rijksuniversiteit te Utrecht om onderwijs te geven in de conserverende tandheelkunde, coll. J. VAN AMERONGEN, thans als wetenschappelijk hoofdamtenaar verbonden aan de gelijknamige afdeling van het Tandheelkundig Instituut aldaar.

Deze vacature, waarin door bovenvermelde benoeming is voorzien, was ontstaan doordat de leiding van de conserverende afdeling steeds moeilijker te verenigen bleek met de functie van directeur van het Instituut. Prof. SCHEFFER werd op zijn verzoek ontheven van zijn desbetreffende onderwijstaak en als hoogleraar belast met de minder omvangrijke opdracht om onderwijs te geven in de sociale tandheelkunde.

De nieuw benoemde hoogleraar oefende gedurende tien jaren de tandheelkundige praktijk in zijn geboortestad Enschede uit. In 1946 verwisselde hij deze voor een functie bij het tandheelkundig onderwijs aan de Utrechtse Universiteit, alwaar hij drie jaar later benoemd werd tot wetenschappelijk hoofdamtenaar bij de conserverende tandheelkunde. In 1951 bezocht hij enige tandheelkundige instituten in Zwitserland om kennis te nemen van de aldaar toegepaste onderwijsmethode en van de resultaten ervan.

Van zijn wetenschappelijke activiteit moge in de eerste plaats worden vermeld zijn medewerking aan een cariësonderzoek in combinatie met Prof. K. C. WINKLER en coll. O. BACKER DIRKS. Ook de problemen met betrekking tot de sterilisatie en desinfectie van het tandheelkundig instrumentarium hadden in de afgelopen jaren zijn experimentele belangstelling, waarbij vooral gestreefd werd naar eenvoudige werkwijzen en toestellen.

Voorts verrichtte hij een aantal onderzoekingen, die leidden tot wijziging in de verwerkingstechniek van verschillende vulmaterialen. Ook stelde hij een onderzoek in naar de gedragingen van enkele afdrukmaterialen, inlaywassen en inbedmassa's met het doel om te geraken tot een beter en vooral meer constant resultaat bij de vervaardiging van gegoten restauraties. De bevindingen gaven aanleiding tot de constructie van nieuwe apparatuur, waarmee op eenvoudige wijze een aantal variabele factoren kon worden uitgeschakeld.

Zoals uit het vorenstaande blijkt gaat de belangstelling van de benoemde hoogleraar in niet geringe mate uit naar de materiaalkunde als wetenschappelijk hulpmiddel bij de gebitsconservering. Van wege zijn kennis op dit gebied werd hij in het afgelopen studiejaar tijdelijk tevens belast met het theoretische onderwijs in de materiaalkunde, in afwachting van een definitieve voorziening in de bestaande vacature.

Op het door hem in samenwerking verrichte onderzoek op het gebied der bac-

teriologische controles bij de endodontische behandeling behoeft eigenlijk niet te worden gewezen; de eerste nummers van deze jaargang getuigen ervan.

In een reeks publikaties, waarvan enige ook in buitenlandse tijdschriften werden opgenomen, heeft hij de resultaten van zijn wetenschappelijke bedrijvigheid neergelegd. Bovendien heeft hij door voordrachten, cursussen en demonstraties zijn bevindingen en de praktische verwerkelijking nader tot de professie gebracht.

Onze gelukwensen met deze benoeming gaan dan ook, behalve naar de nieuwe hoogleraar, tevens uit naar het tandheelkundig onderwijs en de Nederlandse tandheelkunde, die beide van zijn didactische en wetenschappelijke gaven nog veel zullen kunnen verwachten.